

V. HEIMILD TIL HÆKKUNAR

68

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í gjaldskrá þessari, um allt að 10%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda auglýsi hreppsnefnd breytinguna í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

18. júní

Gjaldskrá þessi, sem hreppsnefnd Eyrarbakkahepps hefur samið og samþykkt, og gerð er samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin gjaldskrá fyrir rafveitu Eyrarbakka, nr. 45 8. marz 1952.

Atvinnumálaráðuneytið, 18. júní 1959.

Emil Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

REGLUGERÐ

69

um sundnám.

22. júní

I. KAFLI

Sundnám í barna- og unglingskólum.

1. gr.

Skólanemendum skal ætla sundtíma á stundaskrá skóla, eigi færri en einn á viku, ef sundlaug er svo nærri skólanum, að sundiðkun verði komið við með öðru námi.

2. gr.

Þar sem eigi háttar svo til, sem um getur í 1. gr., skal kenna sund á náms-skeiðum. Skal hver barnaskólanemandi eiga kost á sundkennslu í 72 stundir að minnsta kosti, áður en hann lýkur námi. Nemendur unglingskólanna skulu fá kennslu í 36 stundir, áður en þeir ljúka prófi. Ríkissjóður tekur þátt í kostnaði nemenda vegna framkvæmdar sundkennslunnar samkvæmt reglugerð þessari. Ákveður ráðuneytið árlega, hver þátttaka ríkissjóðs í ferðakostnaðinum skuli vera.

3. gr.

Þegar sundkennsla skólanna og sundnáms-skeið fara fram, skal ætla nemendum sérstakan frátekinn tíma í sundlauginni, og skulu sundkennarar þá aðeins sinna sundkennslu skólanemenda. Í hverjum sundflokki skulu að jafnaði eigi vera fleiri nemendur en 15, og skal hver flokkur vera 30—35 mín. í senn við sundæfingar.

Kennarar skulu miða starf sitt við það að glæða áhuga nemenda á nauðsyn sundsins og fræða þá um helztu atriði í sambandi við björgun frá drukknun. Einnig skal veita fræðslu um, hvers ber að gæta við sundiðkanir í sjó og köldu vatni. Að loknu sundnámi skulu nemendur ganga undir sundpróf, þar sem sundhæfni nemanda miðast við eftirfarandi sundstig:

69 I. stig:
22. júní 10 metra bringusund.

II. stig:
30 metra bringusund.
15 metra baksund.
Tvenns konar björgunarsundgrip.
Ein lífgunaraðferð.
Köfun eftir hlut á botni. (Brjósthæðar-
djúpt vatn).
Steypa sér til sunds af bakka.

III. stig:
100 metra bringusund.
40 metra baksund.
15 metra björgunarsund með jafningja
(frjáls aðferð).
8 metra kafsund.

Tvenns konar björgunarsundgrip.
Ein lífgunaraðferð.
Köfun af sundi eftir hlut á 1.5 metra
dýpi.
Steypa sér til sunds af bakka.

IV. stig:
200 metra bringusund.
50 metra baksund.
Kafsund, piltar 15 metra, en stúlkur 10
metra.
50 metra sund í fötum.
25 metra björgunarsund með jafningja.
Marvaðasund.
Köfun eftir hlut á 1.5—2.5 metra dýpi.
Steypa sér til sunds úr 1 metra hæð.
Helztu björgunar- og leysitök.
Ein lífgunaraðferð.

Þar, sem því verður við komið, skulu kennarar láta nemendur reyna sund í fötum, svo og kenna þeim að afklæðast á sundi.

4. gr.

Gefa skal nemendum einkunnir fyrir sundkunnáttu sem hér segir: I. stig 1—4.9, II. stig 5—7, III. stig 5—10, IV. stig 5—10. Við einkunnagjöf skal fyrst og fremst leggja til grundvallar, að nemandi geti leyst tilskildar kröfur viðkomandi sundstigs. Einnig skal meta sundlag hans og öndun. Sundeinkunn skal reikna með til aðaleinkunnar.

5. gr.

Sundkennari ákveður í samráði við skólastjóra, hvenær sundpróf skulu haldin, og skulu þau fara fram undir eftirliti sundkennara og prófdómara.

6. gr.

Heimilt er að bæta við sundstigi, sem nefnist afrekssundstig, og gefa út sundmerki, sem þeir nemendur hljóta, er leysa eftirtaldar kröfur:

Afrekssstig:	Lengd laugar 16% m eða styttri		Lengd meiri en 16% m	
	Hámarkstími:		Hámarkstími:	
	pilta	stúlkna	pilta	stúlkna
100 metra bringusund	1.35 mín.	1.50 mín.	1.40 mín.	2 mín.
1000 metra bringusund	22	30	25	33
100 metra baksund.				
50 metra skriðsund.				
25 metra björgunarsund með jafningja (Báðir í fötum).				
Afklæðast á sundi.				
Sýna björgunar-, lífgunar- og leysitök.				

7. gr.

Nemendur í barnaskólum, aðrir en þeir, sem að læknisráði hafa fengið undanþágu frá sundnámi, skulu að minnsta kosti hafa lokið II. eða III. stigi til þess að teljast hafa lokið barnaprófi í sundi.

Sé barnið í skólahverfi, sem hefur sundlaug, skal lágmarkið vera III. stig. **69**
Nemendur, sem ljúka unglingsprófi, skulu taka IV. sundstig. Sundkennara er 22. júní
heimilt, í samráði við skólalækni, að veita undanþágu frá þessum prófkröfum, ef
um hræðslu eða líkamslýti er að ræða.

8. gr.

Leikfimikennarar skólanna skulu í leikfimitímum kenna björgunar- og leysitök og lífgunaraðferð. Einnig skulu þeir eða aðrir kennarar skólanna veita sundkennurum aðstoð við sundkennsluna og gæzlu barnanna, eftir nánari ákvörðun skólastjóra eða skólanefnda.

9. gr.

Að sundprófi loknu skal afhenda sundskírteini, undirritað af sundkennara og prófdómara.

Fræðslumálaskrifstofan annast prentun og dreifingu sundskírteina til skólanna, ásamt öðrum nauðsynlegum gögnum vegna sundnámsins.

10. gr.

Hafi nemandi, án þess að lögmat forföll hindri, eigi fullnægt tilskildum kröfum um barna- eða unglingspróf í sundi, má ekki afhenda honum prófvottorð hinnar almennu barna- eða unglingsfræðslu fyrr en kröfum er fullnægt.

11. gr.

Skólastjórar skulu árlega gefa ípróttafulltrúa skýrslur um sundnám barnanna á þar til gerð eyðublöð.

II. KAFLI

Sundnám nemenda í framhaldsskólum og sérskólum.

12. gr.

Verði því eigi við komið að haga sundiðkun nemenda eins og um getur í 1. gr., skal veita þeim sundkennslu á námsskeiðum. Skulu nemendur fá að minnsta kosti 18 kennslustundir á hverju skólaári á slíkum námsskeiðum.

13. gr.

Í leikfimitímum skólans skal fara fram kennsla í björgunar- og leysitökum og lífgunaraðferð.

14. gr.

Nemendur þeir, sem að dómi skólalæknis eru eigi færir um að taka þátt í sundiðkunum, skulu undanþegnir þátttöku í sundi

15. gr.

Þeir, sem taka stýrimannspróf hið meira (farmannspróf og fiskimannspróf hið meira), svo og þeir, sem taka matsveinapróf, loftskreytamannspróf, vélstjóra-
próf hið meira, fiskimannspróf hið minna og vélstjóra-
próf hið minna, skulu hafa lokið IV. stigi í sundi. Gefa skal einkunnir eins og segir í 4. gr. Nemendur, sem taka gagnfræðapróf, kennarapróf og stúdentspróf, skulu ljúka V. sundstigi.

V. stig:

Piltar	Stúlkur
500 metra bringusund.	300 metra bringusund.
50 metra skriðsund.	25 metra skriðsund.

Gefa skal einkunnir fyrir V. sundstig þannig: Fyrir að geta synt hvort sundið um sig skal gefa 3.5 stig og enn fremur 0—1.5 stig fyrir sundlag hvors sunds.

69

22. júní

Íþróttafulltrúi skipar prófdómara, nema annað sé tekið fram í lögum.

17. gr.

Við skólauppsögn, eða að loknu sundnámi, skal afhenda nemanda sundskírteini undirritað af sundkennara og prófdómara. Sundeinkunn skal reiknast með í aðal-einkunn við próf.

18. gr.

Ákvæði 6. og 11. greinar gilda einnig um sundnám nemenda í framhaldsskólum og sérskólum.

19. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í lögum nr. 49/1956, öðlast þegar gildi. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 66/1943.

Í menntamálaráðuneytinu, 22. júní 1959.

Gylfi Þ. Gíslason.

Birgir Thorlacius.

70

26. júní

REGLUGERÐ

um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Vopnafjarðarkauptún, nr. 33

25. febr. 1949, sbr. reglugerð nr. 134 26. júní 1952.

1. gr.

22. grein reglugerðarinnar orðist þannig:

Skip og bátar, sem eru eign manna búsettra á Vopnafirði, skulu greiða hafnar-gjöld eina sinni á ári, kr. 7.50 af hverri brúttó rúmlest. Opnir trillubátar 6 rúmlestir og minni kr. 30.00 á ári.

Gjalddagi sé 1. ágúst ár hvert.

Öll önnur skip nema þau, sem undanskilin eru í 21. gr., 12 rúmlestir og stærri, greiði kr. 0.70 af hverri brúttórúmlest í hvert sinn er þau koma til hafnar, þó ekki oftari en 6 sinnum á ári.

Innlend strandferðaskip skulu einungis greiða hafnargjald í fyrsta sinn, sem þau koma í höfn ár hvert.

2. gr.

25. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Hvert skip, er leggst að bryggju eða skipi, sem við hana liggur, skal greiða bryggjugjald af brúttóstærð skipsins, talið í heilum tölum.

a. Af aðkomubátum:

5— 12 rúmlestir	kr.	20.00
12— 40	—	30.00
40— 60	—	35.00
60—100	—	50.00
100	—	og stærri	80.00

b. Heimabátar, árgjald:

6— 12 rúmlestir	—	75.00
12	—	120.00
Trillubátar	—	40.00

- c. Öll önnur skip, þar á meðal strandferðaskip, skulu greiða kr. 0.40 af hverri nettórúmllest. 70
26. júní

3. gr.

Á eftir 25. grein reglugerðarinnar bætist við ný grein, sem verður 26. grein og breytist greinatala reglugerðarinnar til samræmist við það:

Skip sem halda til í höfninni eða hafa uppsátur innan takmarka hafnarinnar 4 mánuði af árinu eða lengur og eru minni en 100 rúmllestir brúttó, skulu greiða ljósagjald kr. 20.00 tvisvar á ári, og er gjalddagi 15. janúar og 15. júlí ár hvert.

Öll önnur skip skulu greiða ljósagjald í hvert sinn, er þau koma til hafnarinnar, kr. 8.00 fyrir fyrstu 50 rúmllestirnar af stærð skipanna og 0.8 aura af hverri nettó rúmllest þar fram yfir, þó aldrei minna en kr. 10.00.

Undanþegin greiðslu ljósagjalds eru sömu skip og undanþegin eru greiðslu lesta- gjalds, sbr. 23. gr.

4. gr.

29. grein reglugerðarinnar, sem verður 30. gr., orðist þannig:

A. Gjald fyrir aðfluttar vörur:

1. flokkur: Gjald kr. 2.00 fyrir hver 100 kg:
Kol, salt, sement, áburður, blý, brýni, eldfastur leir, járn- og stálvörur, kritt, málningarvörur, sódi, þakpappi, þakjárn, asbest, rafmagnsvörur.
2. flokkur: Gjald kr. 2.00 fyrir hver 100 kg:
Bækur, smurningsolíur, baðlyf, sápuvörur, fiskilínur, kálmeti, kartöflur, hey, kornvörur, leður, linoleum, pappír, strigi, strigavörur, rúðugler, segldúkur, seglgarn, tvistur, togleður, ávextir, kaffi, kakaó, brauðvörur, jurtafeiti, te, sykur, leirvörur.
3. flokkur: Gjald kr. 2.50 fyrir hver 100 kg:
Olíur og benzin í lausu máli og í tunnum.
4. flokkur: Gjald kr. 3.50 fyrir hver 100 kg:
Þurrir ávextir, niðursuðuvörur, eldspýtur, glervörur, glysvarningur, leðurvörur, leikföng, lyfjavörur, léttar vörur, nýlenduvörur, tóbaks- vörur, sælgætisvörur, vefnaðarvörur, bílar, svo og allar aðrir vörur, sem reiknast eftir þyngd.
5. flokkur: Gjald kr. 0.30 fyrir hvert teningsfet:
Timbur, tunnuefni og aðrar líkar vörur.
6. flokkur: Gjald kr. 0.60 fyrir hvert teningsfet:
Húsmunir, hljóðfæri.
7. flokkur: Gjald kr. 0.60 fyrir hvert stykki:
Tómar tunnur:

B. Gjald fyrir brottfluttar vörur:

1. flokkur: Gjald kr. 1.50 fyrir hver 100 kg:
Fiskur í hvers konar ástandi, lýsi, gærur, ís, síld, kjöt, garnir, hrogn, mör, tólg.
2. flokkur: Gjald kr. 2.50 fyrir hver 100 kg:
Ull og ullarvörur, hert skinn.
3. flokkur: Gjald kr. 2.50 fyrir hvert kg:
Dúnn, fiður.
4. flokkur: Gjald fyrir lifandi gripi, út- og innflutta:
Kindur kr. 5.00, stórgripir kr. 10.00, fyrir hvern grip.
5. flokkur: Gjald kr. 0.60 fyrir hvert stykki:
Tómar tunnur.

- 70** 6. flokkur: Minnsta gjald kr. 2.00 fyrir hvert stykki, þótt vörur flokkaðar undir
26. júní brottfluttar vörur flytjist til staðarins, eða vörur flokkaðar undir að-
fluttar vörur flytjist frá staðnum, breytir það engu um vörugjaldið.
Vörugjald fyrir óvenjulegar vörur, sem vafasamt þykir hvernig flokka skuli,
ákveður hafnarnefnd.

5. gr.

Á eftir 29. grein reglugerðarinnar, sem verður 30. grein, bætist ný grein, sem verður 31. grein og greinatala reglugerðarinnar breytist til samræmis við það:

Greiða skal aflagjald til hafnarinnar, af afla sem landað er á hafnarsvæðinu, kr. 0.40 fyrir hver 100 kg af síld og öðrum fiski. Gjald þetta er kræft um leið og afla er landað, og ber eigandi skips eða umboðsmaður hans, ábyrgð á greiðslu þess. Skyldir eru skipstjórar og formenn að gefa hafnarverði upp heildarafla skips í hvert sinn.

Ef það er ekki gert, skal hafnarvörður áætla aflamagnið og innheimta aflagjald samkvæmt þeirri áætlun.

Hafnarsjóður hefur haldsrétt á afla, þar til aflagjöld eru að fullu greidd. Heimilt er hafnarnefnd að semja um aflagjöld heimabáta.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum um hafnargerðir og lend-ingarbætur, nr. 29 23. apríl 1946, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 26. júní 1959.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

71

REGLUGERÐ

29. júní

um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Bíldudalskaupþún, nr. 177 19. sept. 1947.

1. gr.

17. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Öll skip, sem eru eign manna búsettra við hafnarsvæðið eða skrásett þar, og ekki eru í millilandasiglingum, skulu greiða lestagjald einu sinni á ári 3 krónur á brúttó rúmlest, þó aldrei minna en kr. 50.00 á ári, með gjalddaga 1. júlí ár hvert. Fiskiskip, sem skrásett eru utan hafnarsvæðis greiða 80 aura af hverri brúttó rúmlest í hvert sinn, sem þau koma til hafnarinnar, þó ekki oftari en fimm sinnum á ári hverju, þó þau komi oftari til hafnarinnar. Innlend strandferðaskip greiða í fyrsta sinn á ári hverju, er þau koma á Bíldudalshöfn, 100 aura af brúttó rúmlest hverri í hafnargjald, en ekkert þótt þau komi aftur á sama ári.

Önnur skip, sem til hafnarinnar koma og hafa samband við land, greiða 20 aura af hverri brúttó rúmlest í hvert sinn, sem þau koma á Bíldudalshöfn, sbr. þó 19. gr.

2. gr.

18. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Fyrir skip, sem lagt er við föst legufæri á höfninni, skal greiða árlega, sem hér segir: Ef þau eiga heima á Bíldudal, og eru að öllu leyti í eigu manna búsettra við hafnarsvæðið, skal greiða fyrir opna báta kr. 10.00, vélbáta með þilfari kr. 20.00, og stærri skip kr. 30.00 á ári.

Um aðra báta eða skip fer eftir samkomulagi við hafnarnefnd.